

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/37/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613200774
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5613200774.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobkyne D. Y., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom S. J. I., H. XXX/X, proti žalovaným: 1/ N. S., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom X. S., Q. XXX, toho času bytom Y. XXX, N., Č. V. a 2/ D. S., nar. X. X. XXXX, trvale bytom X. S., Q. XXX, toho času bytom Y. XXX, N., Č. V., v spore o zaplatenie 12048 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žaloba sa zamieťa.

Žalovanému 1) a žalovanej 2) sa priznáva náhrada trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 24. 1. 2013, doplnenou dňa 30. 5. 2013 a 31. 7. 2013, sa žalobkyňa domáhala voči žalovaným zaplatenia 10048 eur. V žalobe uviedla, že žalovaní si v rozpätí od roku 2009 do 17. 4. 2014 vypožičali od nej a jej nebohého manžela Z. Y. sumu 10044 eur, s tým, že vypožičané peniaze im budú postupne vracat' a zvyšný dlh zaplatia najneskôr do roku 2012. Spočiatku im vypožičané finančné prostriedky vracali, aj keď nie v plnej výške, ale opätovne si požičiavali, takže dlh sa zväčšoval. Po vzájomnej dohode pôžičky ako aj ich splácanie zapisovali v prítomnosti žalovaných. Neskôr sa dohodli, že urobia aj písomnú dohodu, ktorá mala predstavovať doklad pre zamestnávateľa žalovaného 1) o zlej finančnej situácii a záväzkoch žalovaných. Originál dohody, ktorú spisali, išla žalovaná 2) prefotiť, avšak pod rôznymi zámienkami im ju už nevrátila. Žalovaný 1) ich ubezpečoval, že predávajú svoj veľký dom, kúpia si menší a dlhy voči nim splatia z finančného rozdielu získaného predajom domu. V priebehu prvej polovice júna 2012 sa dozvedeli, že žalovaní predali dom. Dostali od nich informáciu, že po skončení školského roka odídu do Českej republiky, kde mal žalovaný získať prácu. V tom čase už boli umiestnení v zariadení pre seniorov v Moravanoch nad Váhom, preto sa dohodli, že sa stretnú so žalovanými v Liptovskom Mikuláši dňa 29. 6. 2012. Dňa 29. 6. 2012 jej volala žalovaná 2), že sú už na ceste autom do Českej republiky, a že sa u nich niekedy zastavia. Doposiaľ sa však neozvali.

2. Uznesením, zo dňa 26. 8. 2016, č. k. 10C/37/2013-118, súd pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný 1) aj žalovaná 2) sú povinní zaplatiť žalobkyni 12048 eur. Návrh na pripustenie zmeny žaloby odôvodnila žalobkyňa počtárskou chybou pri sčítaní všetkých dlžných súm.

3. Na pojednávaní žalobkyňa na podanej žalobe trvala.

4. Žalovaní s podanou žalobou nesúhlasili. Tvrdili, že všetky peňažné prostriedky, ktoré si od žalobkyne a jej manžela požičali, vrátili.

5. V súlade s ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku, súd rozhodol, že vykoná pojednávanie v neprítomnosti strán sporu. Žalobkyňa aj žalovaní vzali termín pojednávania na vedomie na predchádzajúcom pojednávaní. Svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnili včas a dôležitými dôvodmi v zmysle § 183 Civilného sporového poriadku. Navyše, na pojednávaní dňa 29. 6. 2016 boli všetky strany sporu vypočuté.

6. Žalobkyňa pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že žalovaní boli rodinou ich susedov, prišli si od nich požičať peniaze a sľúbili, že ich vrátia. Peniaze aj vrátili, avšak zostal dlh vo výške 1020 eur, čo vyplýva aj zo zmluvy z 2. 9. 2009. Potom si dopožičiavali prostriedky, ktoré s manželom dopisovali do kartičky. Vždy pripisovali a odpisovali dlh na kartičku. Keď bol žalovaný 1) preč, požičiavali peniaze aj žalovanej 2). Potom ju žalovaná 2) požiadala, aby napísala list, že žalovaný 1) ho dá zamestnávateľovi, aby videl výšku dlhu. Potom im žalovaný 1) povedal, že idú predávať dom, že majú prácu v Čechách, a z toho, za čo dom predajú, dlh zaplatia. Na peniaze potom čakali, ešte keď boli v Moravianoch, tam im dali asi 600 eur na štyrikrát. Toto im poukázali poštou. Keď potom telefonovala so žalovanou 2), povedala jej, že všetky peniaze im uhradili. Žalovaným poskytli pôžičky dňa 2. 9. 2009 vo výške 2.100 eur, na základe písomnej zmluvy, a potom na základe ústnych zmlúv tak, ako je to dopísané v kartičke, a to 10. 9. 2010 100 eur, 12. 11. 2010 100 eur, 23. 10. 2010 100 eur, 20. 1. 2010 2000 eur, 21. 2. 2011 650 eur, 20. 2. 2011 150 eur, 23. 3. 2011 100 eur, 22. 3. 2011 400 eur, 21. 4. 2011 200 eur, 21. 4. 2011 50 eur, 21. 4. 2011 85 eur, 1. 4. 2011 200 eur, 21. 4. 2011 200 eur, 23. 7. 2010 270 eur, 19. 7. 2011 40 eur, 18. 7. 2011 20 eur, 20. 7. 2011 20 eur, 29. 7. 2011 20 eur, 24. 7. 2011 30 eur a 20 eur, 5. 8. 2011 5 eur, 10. 8. 2011 38 eur, 6. 10. 2011 30 eur, 2. 11. 2011 130 eur, 28. 4. 2011 15 eur, 1. 5. 2011 15 eur, 16. 9. 2011 150 eur a 100 eur, 30. 9. 2011 15 eur, 4. 5. 2011 27 eur, 6. 7. 2011 100 eur, 10. 7. 2011 100 eur, 10. 7. 2011 20 eur a 80 eur, 14. 7. 2011 20 eur a 10 eur, 1. 8. 2011 60 eur, 30. 8. 2011 100 eur. Potom ešte žalovaným zasielali peniaze z Moravian, a to 250 eur, 150 eur a 200 eur. 300 eur žalovaným požičali 20. 3. 2012 v hotovosti. Žalovaní im uhradili 23. 9. 2011 700 eur, 6. 4. 2010 300 eur, 6. 9. 2010 700 eur. Iné úhrady nezaplatili. Peniaze, ktoré požičiavali žalovaným, boli zo spoločných prostriedkov s manželom. V dedičstve po nebohom manželovi pohľadávku voči žalovaným neuviedla, dlh sa v rámci dedičského konania nevysporiadaval. Brala to tak, že sú to osobné veci so susedmi, že to uhradia.

7. Žalovaný 1) pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že väčšinou si požičiavali peniaze v zimnom období, ale vždy ich aj vracali. Žalobkyňa nemala jasno v dlhoch, prehľad mal len jej manžel. Splácali ešte po 100 eur navyše. Nepamätal si, či si prostriedky požičal v sumách a dátumoch uvádzaných žalobkyňou. Žalobkyňa napríklad požičala cudzím ľuďom 27.000 eur, prečo sa jej manžel trápil. Požičiaval si peniaze rôzne, keď si požičal, robili sa o tom zmluvy. Nevedel o zapisovaní do kartičky. Dlh vyplatili v hotovosti z peňazí, ktoré dostali za predaj domu vo výške 4.000 eur. Nevedel uviesť, prečo do lístka z 23. 9. 2012 napísal pán Y. sumu 9989 eur ako dlh. Na konci dlhoval spolu asi 4.000 eur. Potvrdil, že peniaze prostredníctvom poštovej poukážky, im požičané boli. Pôžičky si brali od Y. ako od manželov, brali si ich s manželkou spoločne. Dlh vrátili deň pred odchodom do Českej republiky. Vtedy prišiel pán Y. do Liptovského Mikuláša, keď u Y. aj prespali. S pánom Y. bol dohodnutý, že príde sám, žalobkyňa tam vtedy nebola. Nemal dôvod kontaktovať sa so žalobkyňou po odchode do Českej republiky, nakoľko dlh mal vyrovnaný.

8. Žalovaná 2) pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že si požičiavali od žalobkyne aj jej manžela, dátumy si však nepamätala. Všetky peniaze však vrátili.

9. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, a to kartičiek pôžičiek a ich splácania, zmluvy o pôžičke zo dňa 2. 9. 2009, žiadosti o pôžičku zo dňa 3. 7. 2009, potvrdenia o splátke zo dňa 23. 12. 2009, potvrdenia o pôžičke zo dňa 25. 6. 2010, potvrdenia o pôžičke zo dňa 23. 7. 2010, poštových poukazov, potvrdenia zo dňa 23. 9. 2012, správy Okresného súdu Piešťany a pripojeného spisu Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 8D/46/2013, súd zistil nasledovný skutkový stav:

10. Dňa 2. 9. 2009 uzatvorili Z. Y. ako veriteľ a žalovaný 1) ako dlžník zmluvu o pôžičke, podľa ktorej si žalovaný 1) požičal sumu vo výške 2100 eur a zaviazal sa uvedenú sumu vrátiť v splátkach, prvá splátka dňa 15. 9. 2009 a ostatná časť do 15. 10. 2009. V zmluve je uvedený zápis zo dňa 15. 2. 2010, že k uvedenému dňu dlhuje p. Y. celkovo 2000 eur. Dňa 3. 7. 2009 žalovaný 1) požiadala Z. Y. o požičanie 600 eur do piatku alebo do 14. 7. 2009, s tým, že spolu by to bolo 1300 eur. Podľa písomného potvrdenia žalovaného 1) zo dňa 23. 12. 2009 dáva 150 eur a zostatok bude 1050 eur. Podľa vyhlásenia žalovaného 1) zo dňa 25. 6. 2010 si požičal od Z. Y. peniaze v celkovej výške 3130 eur, ktoré vráti

najneskôr v štyroch splátkach po 1000 eur. Dňa 23. 7. 2010 si žalovaná 2) požičala od Z. Y. 270 eur. Dňa 17. 4. 2012 bola Z. Y. poukázaná suma na adresu žalovanej 2) vo výške 250 eur, dňa 26. 3. 2012 žalobkyňou na adresu žalovanej 2) suma 150 eur a dňa 22. 3. 2012 Z. Y. na adresu žalovanej 2) suma 200 eur. Podľa potvrdenia, ktoré žalobkyňa označila ako potvrdenie vyhotovené jej nebohým manželom, žalovaný 1) a žalovaná 2) k dňu 23. 9. 2012 dlhujú Z. Y. a jeho manželke 9989 eur, ktoré mali dať na účet Z. Y. do roku 2012, doposiaľ to neučinili. Podľa kartičiek pohľadávok žalobkyne a jej manžela, predstavoval dlh žalovaného 1) 2500 eur, ktorý je aj potvrdený podpisom žalovaného 1). Na kartičke je uvedený dlh žalovaného 1) 3135 eur, ktorý nie je potvrdený podpisom žalovaného 1). Taktiež je uvedený dlh žalovaného 1) a žalovanej 2) vo výške 8320 eur, ktorý nie je potvrdený podpisom žalovaných, ďalej dlh 6955 eur, ktorý nie je potvrdený podpisom žalovaných a dlh k 1. 5. 2012 10044 eur, ktorý nie je potvrdený podpisom žalovaných.

11. Z pripojeného spisu Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 8D/46/2013, v konaní o dedičstve po nebohom Z. Y., zomr. 24. 10. 2012, súd zistil, že pôvodné konanie o dedičstve bolo vedené pod sp. zn. 6D/1006/2012 a bolo skončené uznesením zo dňa 6. 2. 2013, č. k. 6D/1006/2012-12, ktorým bolo konanie zastavené a majetok zanechaný poručiteľom, a to preplatok úhrady za sociálne služby za mesiac október 2012 vedený na depozitnom účte zariadenia pre seniorov Moravany nad Váhom vo výške 83,10 eur, vydaný D. Y., ktorá sa postarala o pohreb poručiteľa. Podľa odôvodnenia uznesenia, dedičmi zo zákona po poručiteľovi boli žalobkyňa ako manželka a dvaja synovia, Y. Y. a S. Y.. V konaní o novoobjavenom majetku, vedenom pod sp. zn. 8D/46/2013, bolo dňa 14. 8. 2013 vydané osvedčenie o dedičstve. Dedičia v konaní o novoobjavenom majetku uzavreli dohodu, podľa ktorej osobný účet poručiteľa, vedený v K. G., a. s. a vkladnú knižku, vedenú v K. G., a. s. nadobudla do vlastníctva D.O. Y.. Okresný súd Piešťany, súdu dňa 9. 9. 2016 oznámil, že po nebohom Z. Y.Á. prebehlo konanie pod sp. zn. 6D/1006/2012 a dodatočné dedičské konane pod sp. zn. 8D/46/2013.

12. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenmu nástupcovi pôvodného vlastníka.

13. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

14. Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

15. Podľa § 175I ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. 6. 2016, ak mal poručiteľ v čase svojej smrti s pozostalým manželom majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve, o ktorého vyporiadaní sa nezačalo konanie na súde, vyporiada sa tento majetok v konaní o dedičstve podľa osobitného predpisu.

16. Podľa § 195 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, ak zaniklo manželstvo poručiteľa jeho smrťou alebo vyhlásením za mŕtveho, vyporiada sa bezpodielové spoluvlastníctvo manželov v konaní o dedičstve po poručiteľovi.

17. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd podanú žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko nemal preukázanú aktívnu vecnú legitimáciu žalobkyne v konaní. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vrátenia pôžičiek, ktoré mala poskytnúť, spolu so svojím nebohým manželom Z. Y., žalovaným 1) a 2). Žalobkyňa tvrdila, že peňažné prostriedky, ktoré mali požičať žalovaným, boli spoločnými peňažnými prostriedkami jej a jej manžela, teda patrili do bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobkyne a Z. Y.. K zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobkyne došlo smrťou jej manžela dňa 24. 10. 2012, pričom dedičmi po nebohom Z. Y. sú okrem žalobkyne aj dvaja synovia, Y. Y. a S. Y.. V zmysle zákonného ustanovenia § 175I ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účinného v čase smrti Z. Y., ako aj v zmysle aktuálne účinného ustanovenia § 195 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, vyporiadať bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, teda aj pohľadávky voči tretím osobám patriace do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, v prípade jeho zániku smrťou manžela, je možné len v konaní o dedičstve. Súd v civilnom sporovom konaní

nemôže nahrádzať dedičské konanie. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov v rámci konania o dedičstve po Z. Y. žalovaná pohľadávka nebola. Žalobkyňa preto nebola nositeľkou hmotného práva, ktoré by ju výlučne oprávňovalo na uplatnenie žalovanej pohľadávky voči žalovaným.

13. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

14. Nakoľko v konaní boli v plnom rozsahu úspešní žalovaní, vzniklo im právo na náhradu trov konania. Súd preto priznal žalovaným náhradu trov konania v plnom rozsahu. V súlade s ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak:

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.